Nr 21

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 16 Lutego v. s. 1823 Roku.

KRÓLESTWO POLSKIE.

(*z Kuryera Warszawskiego.*)

Prezesem kommissyi województwa podlaskiego, mianowany został JW. Joachim *Starnalski* dotychczasowy kommisarz delegowany do obwodu *Ostrołęckiego*, a na jego mieysce kommisarzem tegoż obwodu W. Józef *Kramer*, asses. główney izby obrachunkowey.

N. Pan raczył nayłaskawiey nadać indygenat szlachectwa Królestwa Polskiego J. Xiędzu Karolowi Diehl, superintendentowi jeneralnemu wyznania reformowanego, członkowi kommissyi rządowey religii i ośw., członk. towarzystwa królewsko warszawskiego przyjaciół nauk etc.

Na wczorayszem widowisku w sali Towarzystwa Dobroczynności, znaydowało się osób 3[illegible]; mieysca naydroższe na 9 zł., w liczbie 220, wszystkie były zajęte, naymniey znaydowało się widzów na naytańszem mieyscu. Część pierwsza tego widowiska czyli muzyczna zajęła lubowników muzyki, i przewyższyła wszelkie oczekiwania. Dawno w naszey stolicy nie słyszano dzieci tak czysto i z zupełną precyzyą wykonywających muzykę. Dziewięcioletnia Hrabianka Platerówna na fortepianie, tylożletni Karol Frankowski na skrzypcach i 12letni Stanisław Brykczyński na fortepianie zyskali nayzasłużeńsze oklaski, i okazali nadzwyczayną zdatność. Kierował tą muzyką JP. Würfel. Część druga obrazowa, ułożona przez pełne gustu opiekunki towarzystwa, kogoż nie zdołały zająć? wszystko miłym było widokiem, szczególniey dłuższe trwały oklaski po obrazie, wystawiającym rycerski grobowiec Stefana Potockiego. Spiewy towarzyszące obrazom historycznym, nucone przyjemnym głosem, dodały wiele powabu.

Na koncert Pani *Szymanowskiey* w *Kijowie* podczas kontraktów, amatorowie zbierali subskrypcyą, płacąc za bilet naymniey 5 dukatow. Ta wirtuozka grała także z P. *Lipińskim*, który na swym udzielnym koncercie miał, jak zwykle, wielu słuchaczów i mnogie odbierał oklaski. Byli także w Kijowie, brat tegoż P. *Lipińskiego* basetlista; i skrzypak *Szupanczyk*. P. *Lipiński* na wiosnę ma przybyć do *Warszawy*.

GALICYA i LODOMERYA.

Lwow dnia 10 lutego.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Dzisieysza gazeta tuteysza zawiera następujący artykuł z *Czernowiec* pod d. 30 stycznia: „Nadszedł tu rozkaz od rządu, aby z powodu przywróconego porządku w pogranicznych Multanach, uszłym poddanym multańskim, dotąd jeszcze ciągle w *Bukowinie* bawiącym, osobliwie tym, którzy ani z powodu posiadania dóbr w państwach austryackich, lub innych zagranicznych, ani dla stosunków dzierżawnych lub handlowych, ani też innemi nieuniknionemi okolicznościami, do dalszego przebywania w tey monarchii, zmuszonymi nie są, oświadczyć, że w ciągu 4ch tygodni, albo do swojey oyczyzny powrócić mają, albo udać się do jakiey niemieckiey prowincyi monarchii austryackiey, gdzie używać mogą opieki, którey każdy cudzoziemiec, nienaruszający praw krajowych, w państwie austryackiem doznaje.“

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 7 lutego.

(*z Korrespondenta Warszawskiego.*)

Cesarz Jmć, przekonany o użyteczności instytutu głucho niemych, kazał powiększyć dotychczas w Wiedniu istniejący podobny zakład, aby w nim mogła się mieścić większa liczba tych nieszczęśliwych.

W królestwie Lombardzko-Weneckiém ogłoszono uchwałę Cesarską, nakazującą nowy zaciąg 6,000 ludzi z tego królestwa za rok 1822.

Semlin dnia 24 stycznia.

(*z Gazety Ryzk. Zuschauer.*)

Poczty z *Seres* i *Saloniki* nie przyszły jeszcze do *Belgradu*. Ale przyjechał tatar we 13stu dniach z *Konstantynopola*. Po przybyciu jego rozeszła się wiadomość, że w ogóle dziewięciu baszów z rozkazu janczarów stracono: w liczbie których ma się znaydować nawet basza Widdynu. Po większey części byli oni przez *Haleta-Efendego* na urzędzie tym umieszczeni. Jeżeli się ta wiadomość potwierdzi, tedy się spodziewać należy, że i *Abdullaha* Baszę podobnyż los spotka. Listy z *Bitoglil* dochodzą 7go stycznia: zgodnie w nich donoszą, że Grecy tuż pod *Laryssą* stoją, i że *Odysseusz* pobił turków w wąwozach *Zittuńskich*. *Omer-Vrione* w bitwie miał poledz.

Tryest dnia 26 stycznia.

(*z teyże gazety.*)

Podług wiadomości z *Missolonghi* pod 3cim, a z *Zante* pod 8mym stycznia, grecy w Morei zaymują się urządzeniami cywilnemi i woyskowemi. W *Albanii* również panuje spokoyność. Rząd angielski, po ustąpieniu z *Suli* do *Cefalonii*, zbiegłym suliotom, między którymi znayduje się około 2000 do boju zdolnych ludzi, pozwolił nakoniec udać się do Morei, na pomoc spółwyznawcóm swoim. Dnia 1 i 2go wypłynęli oni do *Morei*. Greckie okoliczności we wszystkich listach wyobrażane są w stanie bardzo pomyślnym.

WŁOCHY.

Ankona dnia 20 stycznia.

(*z Gazety ryzkiey Zuschauer.*)

W niektórych państwach chrześciańskich, grecy wydają się, jakby pod *interdyktem* zostawali, gdy przybyłym z *Morei*, arcybiskupowi i prymasowi patraskiemu, *Germano*, nie pozwolono dalszey podróży do *Rzymu*, w rzeczach kościelnych odbywać. Zawczora udzielono im w tey rzeczy rozkaz z Rzymu nadeszły. Podług naszey wiadomości, Stolica ś. w żadnych politycznych związkach nie jest z rządem muzułmańskim: gdyż ten dotąd w Rzymie urodzonym nieprzyjacielem chrześciaństwa jest nazywany.— Hrabia *Metaxa*, który na wiadome swe oświadczenie do Monarchów, żadney nie otrzymał odpowiedzi, gotuje się do wyjazdu z powrótem do *Morei*.

WYSPY JONSKIE.

Korfu dnia 2 stycznia.

(*z Gazety Ryzk. Zusch.*)

W nocy z 12go grudnia, dway turcy z *Napoli di Romania*, z żonami swemi dostali się w ręce greków; od tych dowiedzieli się oblegający, że główne stanowiska tey twierdzy nie są strzeżone. Wnet grecy wzięli się do drabin, i bez żadney przeszkody spuścili się na bardzo mocny szaniec *Pa-*

lambini, panujący nad rozległemi i pysznemi murami *Napoli*. A gdy bramę otworzyli, wnet się całe woysko rzuciło: bitwa zaczęła się naprzód u bateryy, które się bronić chciały; ale się w końcu poddały. Wszyscy, broń noszący, w pień wycięci zostali. Zwycięzcy przepuścili kobietom, dzieciom i starcom. Basza, bejowie i agowie w jeństwo się dostali.

Stolica rządu, do tego wielkiego znaczenia, mieysca bezpośrednio przeniesiona zostanie. Znak Krzyża ś. powiewa na murach twierdzy.

Niemcy.

(z *Kur. Warsz.*) W Berlinie ciągle mrozy trwały przez 6 tygodni, wiele dni było, w których mróz dochodził do 28 stopni; trudno opisać, ile cierpieli biedni ludzie, niemający się czym ogrzać, zwłaszcza w mieście, w którem opał jest drogi. Król z własney szkatuły wspierał nieszczęśliwych, a dobroczynne towarzystwa opatrywały szukających wsparcia. W wielu mieyscach w Niemczech znaydowano dziatki, którym zbyteczne zimna życie odjęły.

Goniec Barona *Rotschild*, który przywiózł mowę królewską, odprawił podróż z *Paryża* do *Frankfurtu*, w przeciągu 36 godzin.

Prussy.

Berlin dnia 15 lutego.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Z rozkazu Króla Jmci, jeszcze w końcu zeszłego miesiąca oświadczono sprawującemu interesa hiszpańskie przy dworze tuteyszym, iż publiczne urzędowanie jego ustało, i że ministeryum spraw zagranicznych żadnego już pisma od niego nie przyymie. Gdy zaś nadeszła wiadomość, iż sprawujący interesa pruskie opuścił Hiszpaniją; posłano natychmiast pasporta tuteyszey legacyi hiszpańskiey, która też d. 7 b. m. wyjechała.

Francya.

Paryż dnia 3 lutego.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

W *Dzienniku Rozpraw* czytamy następujący ważny artykuł: „Ludzie, którzy naywyższą władzę w Hiszpanii ogarnęli, oświadczają nieustannie Mocarstwom, powstającym na ich przywłaszczenie, iż konstytucyą, która teraz jest zarodem nieporządku na półwyspie, uznały. Podobne twierdzenie nie powinno bydź przytaczanem w zapytaniu, które wiele rzeczywistych interesów obeymuje, i które tylko, podług wielkiego dobrego i złego, mogącego ztąd wypływać dla całego ludzkiego pokolenia, cenić należy: lecz, błahość takiego twierdzenia daje się łatwo dowieść bezstronney publiczności.

„Gdy *Napoleon* wprowadził liczne woysko do Hiszpanii, a rodzinę królewską uwięził, powstał cały naród. Ludzie, którzy tém poruszeniem kierowali, zbierali się pod różnemi nazwiskami, naprzód w *Madrycie*, a potem w *Sewilli*, i władzę swoję naówczas ograniczali, na obmyślenie środków, potrzebnych dla obrony oyczyzny.

„Stany, przymuszone wypadkami uciekać do *Kadyxu*, doznały istotney odmiany w swoim składzie, a wtedy zgromadzenie to bez żadnego wyraźnego zlecenia, ułożyło i ogłosiło konstytucyą, która oznaczała sposób politycznego ich bytu, i innych podobnych późnieyszych zgromadzeń. Wszystko to działo się, jak każdemu wiadomo, bez zezwolenia Króla, który wtedy zostawał w więzieniu w *Valençay*. Było to rzeczywiście bardziey urządzeniem zgromadzeń i władz, w ciągu niebytności Monarchy, jak zasadniczém prawem, rozciągłego jeszcze wówczas kraju.

„Tak stały rzeczy, gdy *Napoleon* rozpoczął woynę z Rossyą. Pierwszym skutkiem tey napaści było, iż wszystkie siły oporu zebrano przeciwko wspólnemu nieprzyjacielowi, nie wchodząc w rodzay władz politycznych, różniących się między sobą. W tym duchu, zgromadzone w *Kadyxie* stany i regencya, posłały ministra do pewnego Mocarstwa, i uczyniły propozycyą przymierza co przyjęto, i uznano razem ówczasowy bezpośredni byt władzy, z którą się układano.

„Takie uznanie wypływało z samego stanu rzeczy, nie dając żadney prawości konstytucyi hiszpańskiey, a tem bardziey nie zaręczając jey lub uprawniając. Gdyby inaczey było, musianoby nie wchodzić wcale w żadne układy, i nawet nie ofiarować pomocy do wspólnego dobra, ani jey przyymować.

„Po oswobodzeniu Hiszpanii, przez własne jey natężenia i zwycięztwa woysk sprzymierzonych, zapytanie prawości i użyteczności napisaney w *Kadyxie* konstytucyi, przełożono temu, kto naypierwiey miał prawo rozstrzygnienia tego, to jest, Królowi, który przed wspomnionemi wypadkami i nowościami był jedynym prawodawcą w Hiszpanii. Niezmienna ta zasada prawa politycznego w Hiszpanii, odniosła nawet zwycięztwo wpośród zmian Monarchii: gdyż władza była zawsze sprawowaną w imieniu *Ferdynanda VII*, i nikt nie miał prawa nakazywać posłuszeństwa.

„Król Jmć Katolicki, za powrótem do królestwa swego, uznał, iż warunki, pod któremi mu panować dozwalano, wtrącały kray w niewolą, zgubną dla prawdziwey wolności narodu, i jedynie tylko pożyteczną kilku ludziom. Król Jmć objął znowu ster rządu, w kształcie i podług prawideł, jakich się przodkowie jego trzymali.

„Od tey chwili nie istniała już konstytucya dla nikogo. Gdy Król oświadczył się przeciwko niey, była więc samym tylko projektem, który nie przyszedł do skutku, tak w oczach samych Hiszpanów, jako też bardziey jeszcze dla rządów zagranicznych.

„W 6ciu następnych latach, nigdy naród nie okazał chęci przywrócenia władzy stanów. Naród nigdy nie wchodził do spisków, tajemnie knowanych, a zawsze pochodzących od rewolucyonistów, i niczem nie dowiodł, iż należał do ich zasad i postępowania. Nareszcie woysko, które Król przeznaczył do bronienia honoru i interessu krajowego w nowym świecie, wywiesiło chorągiew buntu. Dowódcy jego domagali się obmierzłey i nieprawney konstytucyi, która miała bydź źródłem tylu cierpień, i przeniewierzenie swoie żołnierskie starali się usprawiedliwić obłudniczą affektacyą, iż chcieli bydź prawodawcami. Król, jak wiadomo każdemu, musiał w niebezpieczeństwie życia przyjąć akt, który słusznie, będąc wolnym, odrzucił.

„Skutkiem tego przymuszonego przyjęcia było: nieszczęście zbuntowanych zamorskich prowincyi; powstanie w tych prowincyach, które dotąd wiernemi zostawały; poruszenia, rozterki, a nakoniec woyna domowa w kraju; wycieńczenie skarbu; zniszczenie wszelkiey władzy, tey nawet którą rewolucyoniści dla korzyści swojey utworzyć chcieli; nareszcie zaraza złych zasad i złych przykładów, która do tego stopnia doszła, iż bezpieczeństwu innych krajów zagroziła, i do tego przywiodła, że nie tylko jest wolno, ale nawet powinną nością, starać się wszelkiemi środkami, o własną obronę, dla dopięcia tak prawego celu.

„Wypadki te skłoniły Mocarstwa lądowe Europy do kroków przeciwko ciemiężcom Hiszpanii. Twierdzić, iż złe, które czynią, powinno bydź znoszoném, dla tego, że w okolicznościach, niemających naymnieyszego podobieństwa z temi, które je zrządziły, nie przewidziano tego wszystkiego, coby je winnemi czynić mogło, jest to żądać bezkarności z powodu, iż zawczasu ich nie zgadniono, i mniey szkodliwe miano zdanie o ich niewiadomości i przywłaszczeniu.

„Głęboko w sercu ludzkiém mieści się uczucie sprawiedliwości i słuszności, które sofizmata zepsucia przytłumić nie mogą. Żołnierze, opuszczający chorągwie, pod któremi walczyć mają, łamiący przysięgę swoję, i poświęcający naywiększe interessa kraju, na próżno szukają usprawiedliwienia swego w zdaniach demagogicznych. Nie na łonie buntu i zapomnienia wszystkich powinności, może powstać sprawiedliwość i dobre prawo. Dzieje są napełnione przekonywającemi dowodami tey

wielkiey prawdy, a Hiszpania wystawia dziś straszny i nauczający przykład."

Paryż dnia 4 lutego.

(*z Korrespondenta Hamburskiego.*)

Wczora Xiążę *Mathieu Montmorency* i Hrabia *Villele* pracowali z Królem Jegomością.

Utrzymują, że Xiążę *Polignac* mianowany jest naszym posłem do Londynu.

Były poseł hiszpański znaydował się wczora na obiedzie u Xięcia Orleańskiego, a wieczór przepędzał u Xięcia *Talleyranda*. Jutro wyjedzie do Londynu.

Rossyyski Jenerał Hrabia *Langeron* i Jenerał *Quesada*, byli wczora u Króla.

Zapewniają, że ministeryum poda izbie projekt do prawa, na mocy którego parowstwa mają otrzymać uposażenie 12,000 franków.

P. Labienski, sekretarz rossyyskiego poselstwa, pozawczora przybył tu z Warszawy.

Wczora kontradmirał, Baron *Rotours* miał prywatne wysłuchanie u Króla.

Podprefekt *Mirando* otrzymał uwolnienie.

Ciągle emigrują z Hiszpanii.

Adjutant *Monsieur*, Margrabia *Constans*, wkrótce wyjedzie do woyska.

Minister woyny pozwolił jenerałom porucznikom i marszałkom polnym wybrać sobie jednego adjutanta z oficerów głównego sztabu królewskiego.

Pozajutro P. B. *Constant* i wydawca 4ch pism oppozycyynych, ostatecznie będą powołani przed sąd królewski.

Przybył tu Hrabia *Brunetti*, sprawujący interessa austryackie w Madrycie.

Paryż dnia 5 lutego.

(*z Korrespondenta Hamburskiego.*)

Wczora wyszły powozy Xięcia *Angoulême*.

W szkole woyskowey w *La Fleche*, temi dniami zrobiło się powstanie. Dzisia rano przybył ztamtąd oficer do ministeryum woyskowego, który dzisieyszego wieczora z rozkazem J. K. M. na powrót wyjechał. Król rozkazał naysurowsze przedsięwziąć środki, dla zaradzenia podobnym nieporządkom.

Król Jmć powiedział wczora do P. *Castelbajac*, półkownika dragonow gwardyi, którego korpus stanowi część woyska pireneyskiego: „Sercem mojém będę z wami, gdyż innym sposobem nie mogę." Na co półkownik: „My też tak się sprawować będziemy, jakbyśmy się przed obliczem W. K. M. znaydowali."

Mowa królewska wielkie wrażenie sprawiła w *Bordeaux*. Czytano ją na różnych zgromadzeniach i po kawiarniach; za każdem przeczytaniem dawały się słyszeć okrzyki: Niech żyje Król! Niech żyją Burbonowie.

Hrabina *Foresta*, podguwernantka *Dzieci Francyi*, dzisieyszego rana umarła. Hrabia *Cezar Choisseul*, który w dniu zabicia Xiążęcia *Berry*, pełnił służbę adjutanta przy J. K. W., w *Nizza* umarł. Nie mógł nigdy uspokoić się w boleści, że nie potrafił nie dopuścić śmierci Xięcia.

P. *Ravez* znowu mianowany przez Króla prezesem izby deputowanych.

Oprócz Barona *Barente*, Hrabiego *Molé* i Xiążęcia *Talleyrand*, byli za pokojem jeszcze Xiążę *Choisseul* i marszałek *Jourdan*.

Hiszpanija.

Madryt dnia 22 stycznia.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Ogłoszenie not, odebranych od posłów zagranicznych nie zrobiło na umyśle ludu takiego wrażenia, jakiego się rewolucyoniści spodziewali. Użyto wszelkich środków, aby lud wzruszyć muzyką i patryotycznemi widowiskami. Krzykliwy orszak, towarzyszący jenerałowi *Riego*, gdy niósł Królowi do zamku pismo od stanów, składał się z ludzi, gotowych służyć każdemu, kto im zapłaci.

Spokoyność panuje wprawdzie w stolicy; nayzapamiętalsi nawet, co się zdawali bydź przejęci ogniem i płomieniem, są teraz zupełnie potrwożeni. Nadzieja, którą Anglia czyniła, lub uczynić miała, całkowicie znikła.

Minister spraw wewnętrznych wydał okolnik do wszystkich prefektów, aby mu przesłali listę mieszkańców, którzy przeszli do rojalistów, oraz gmin, co z nimi trzymają.

Niedawno taki zgiełk powstał w klubie *Landaburu*, iż prefekt musiał użyć siły zbroyney dla przywrócenia spokoyności.

Od granic hiszpańskich dnia 22. stycznia.

(*z teyże gazety.*)

Rojaliści opanowali porty *Laqueitio*, *Bermes* i inne, gdzie pobierają podatek od płynących statków.

Romagosa został przez rejencyą mianowany jeneralnym kapitanem Katalonii, a *Malavilla*, brygadyerem woyska wiary.

Jenerał *Odonnel* wydał rozkaz dzienny do woyska wiary; przyczem zawiadamia toż woysko o postanowieniach kongressu werońskiego. Rząd rewolucyyny, z którym teraz walczymy, przez wszystkie rządy został uznany za nieprawy; oświadcza ten jenerał między innemi, i zapowiada swoim żołnierzom, iż wkrótce wybor walecznego i Monarsze swemu wiernego woyska składać będą. *Romagosa*, dowódca twierdzy urgelskiey, uwiadomił swoje woysko, iż woyna z Kortezami wkrótce wybuchnie, co powinno mu dodać odwagi.

Dnia 18 b. m. rozeszła się pogłoska w *Puycerda*, iż *Misas* z 2,600 woyska ruszył ku *Olot*, i że w okolicach tamecznych zaszła krwawa bitwa, w którey konstytucyoniści utracili 300 ludzi i cofnąć się musieli. Rojaliści zrabowali miasto; gdyż mieszkańcy strzelali z domów.

Madryt dnia 26 stycznia.

(*z Korrespondenta Hamburskiego.*)

W górach Asturyi i Galicyi nowe wybuchnęło powstanie.

Stosownie do okolnika ministeryum spraw wewnętrznych, naczelnicy polityczni otrzymali rozkaz konfiskowania wyroku papiezkiego, zakazującego rozmaitych dzieł hiszpańskich, broniących prawa narodu.

Jenerał *O' Daly* wyszedł naprzeciw fakcyonistom pod *Brihuega*; ale cofnął się do Gwadalaxara, i posiłki otrzymał. Rząd jednak był nieukontentowany z jego postępowania, i przeznaczył na jego mieysce Hrabiego *Odonnel*, Hrabiego *Abisbal*.

Dzisia słychać, iż *Bessieres* (który podług gazet ultrystów miał zamiar wyprowadzić królewską familią z Madrytu) miał bydź od Hrabiego *Odonnela* i *Velasco* zupełnie pobitym i stracić 500 ludzi w jeńcach, a wielu w zabitych.

Madryt dnia 29 stycznia.

(*z teyże gazety*).

Trwoga, którą wczora przez municypalność ogłoszony raport jenerała *O' Daly* sprawił, zupełnie już uprzątnioną została wypadkami działań jenerała *O' Donnela*, który fakcyonistów z tey strony Gwadalaxary na głowę pobił. Odebrano także wiadomość, że w tymże dniu, kiedy *O' Daly* cofać się był przymuszony, jenerał *Empecinado* bardzo znakomite korzyści odniósł nad woyskiem wiary. Późniey przyszła nowa wiadomość od Hrab. *Abisbal z Meco* datowana d. 27, wczora znowu nadeszła druga. Nieprzyjaciel ustąpił z *Guadalaxara*, i rozszedł się w różnych kierunkach; Hrabia zaś *Abisbal* pociągnął ku *Alcala*, dla zasłonienia stolicy. Porucznik *Martin*, który tę wiadomość przywiózł, powiadał, że kawalerya konstytucyonistów cudów waleczności dokazywała, na którey czele jenerał attak przypuszczał. Jenerał *Velasco* połączył się z Hrabią *Abisbal*.

Batalion złożony z urzedników rządowych liczy 700 ludzi, którzy są naylepiey ubrani i uzbrojeni. Studenci utworzyli także batalion i obrali swym dowódcą deputowanego *Jacendo Infante*.

Kommissya szczególna woyskowa i marynarki, miała rozmaitych urzędników w ministeryum zawiesić, do ostatecznego królewskiego rozstrzygnienia.

Fakcyoniści pod *Bessieresem* po odniesioney klęsce, rozdzieli się na różne partye: jedna udała się w góry *Albacacia*, druga do *Medina Celi*, trzecia do *Liguenza*, czwarta znaydowała się w *Mollna*, którą jenerał *Velasco* zniszczył do szczętu.

Anglia.

Londyn dnia 28 stycznia.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Wysłany ztąd niedawno do *Madrytu* goniec *Jackson*, powiozł rządowi francuzkiemu notę Pana *Canning*, wystawującą dokładny obraz polityki angielskiey względem Hiszpanii. Gazeta *Times* pisze, iż Pan *Jackson* tak spiesznie wyjechał z *Londynu*, aby z notą Pana *Canning* stanął w *Paryżu*, przed zagajeniem posiedzeń izb. Jest rzeczą godną uwagi, iż w mowie Króla Jmci francuzkiego niewspomniano o stosunkach Francyi z innemi mocarstwami; na czem wielu zasadza nadzieję utrzymania pokoju.

Mieszkańcy hrabstwa *Sommersetshire* uchwalili prośbę do izby niższey, aby pensyą roczną Xięciu Sasko-Koburgskiemu zmnieyszono z 50,000 do 6000 funtow szterlingów, to jest tyle, ile bierze prezydent Zjednoczonych Stanów północney Ameryki.

Odebrano tu wiadomość, iż miasto *Caragua*, stolica prowincyi *Costa-Rica*, doznało dnia 12 maja r. z. wielkiey klęski, przez trzęsienie ziemi. Wszystkie się domy obaliły, jest rzeczą osobliwszą, iż z 12,000 mieszkańców nikt życia nie utracił.

Zapewniają w *Londynie*, iż Xiąże *Wellington* znowu ma wyjechać do *Paryża* z ważnemi zleceniami, tyczącemi się obecnych stosunków między Francyą a Hiszpaniją.

Donoszą z *Rio-Janeiro* pod d. 4 listopada, iż jenerał Hrabia *Hogendorp*, po długiey chorobie, umarł we wsi swojey, o milę ztamtąd leżącey.

Londyn dnia 3 lutego.

(*z teyże gazety.*)

Z powodu prośby, podpisaney blisko przez 1000 właścicieli gruntowych, odprawi się d. 14 b. m. zgromadzenie w hrabstwie *Cambridge*, w celu naradzenia się, o sposobach polepszenia reprezentacyi narodu w parlamencie.

Wszystkie rękodzielnie broni w *Birmingham* mają wiele do roboty: gdyż ajenci hiszpańscy zakupili tam znaczną ilość karabinow, pałaszów, pistoletow i t. d.

Londyn dnia 3 lutego.

(*z Korrespondenta hamburskiego*).

D. 31 z. m. poseł hiszpański naradzał się z P. *Canning*.

Nadszedł czas parlamentowych obiadow: robią się już do tego przygotowania u Hr. *Liverpool*, u Pana *Canning*; u mówcy parlamentu.

P. *Vansittart* lepiey się mieć zaczął.

Xiążę *Leopold* był wczora z odwiedzinami u Xięcia *York*.

Wiadomości rozmaite.

(*z Gazety Ryz. Zuschauer*)

W liście jednym z *Monte-Video* zawiera się, co następuje: „Woyna między *Brezylią* a *Buenos-Ayres* zdaje się bydź nieunikniona. Gdy mieszkańcy wschodniego brzegu rzeki *Srebrney* do *Brezylii* się wcielili, rząd *Buenos-Ayreski*, który ten pas kraju za część swoich posiadłości uważa, postanowił, za naypierwszą wydarzoną zręcznością; własność tę swoję, mocą oręża odzyskać.

W liście z *Tabriz* pod 20 września czytamy: „Doniosłem WPanu w ostatnim mym liście, że woysko perskie stoi na granicach tureckich. Królewic, następca tronu, *Abbas Mirza*, pociągnął przeciw *Toobruk-Kullat*, gdzie tureckiego woyska 52,000 leży. Zaledwie straż jego przednia nieprzyjacielowi widoczną bydź mogła, wnet on z natarczywością na persów uderzył, ale też niezwłócznie do ucieczki został przymuszony, chociaż woysko Xięcia tylko 30,000 wynosiło. 14 dział, mnóztwo wozow ammunicyynych, dostało się w ręce zwycięzcy. Turcy niezmiernie tchórzą, i nie są w stanie mierzyć się z perskim żołnierzem. Chociaż wkrótce przed tą rozprawą choroba *cholera* persów napadła, Xiążę jednak ścigał nieprzyjaciela aż do *Erzerum*, i zapewneby to miasto zrabowane było, gdyby się owa choroba nie wzmagała coraz, i więcey 2000 ludzi nie zabrała. Woysko przez to postradało odwagę, i szybko się do *Bysied* cofało, gdzie się żołnierze porozbiegali, i prawie samego jednego Xięcia zostawili. *Mirza* udał się do *Khoe*, i zaczęły się układy o pokoy.

Kephalos ze swoimi niemcami i szwaycarami szczęśliwie do *Hydry* przybył, i bardzo dobrze od senatu był przyjęty. Przybylcy dla ćwiczenia się przeznaczeni są do milicyi narodowey.

Podług gazet paryzkich, między Anglią i Danią robią się teraz układy.

Z *Sycylii* wsiadło 3000 austryaków na okręt do *Reggio*, i słychać, że cala wyspa ma bydź od nich oswobodzoną. O innych poruszeniach austryaków, do ustąpienia z krajow neapolitańskich, nic jeszcze nie słychać. Z *Piemontu* wyszło 5000 ludzi i stanęli w pogranicznych dystryktach lombardzko-weneckich.

W niewielkich dwóch wsiach kościelnych w Inflantach, między 1 stycznia a 31 grudnia r. z. wilcy tak wiele bydła poszarpali, iż szkoda wynosi na 7,054 r. assyg.

Wnocy z 24 stycznia w *Kuikatz* w Esto-Inflantach dało się uczuć trzęsienie ziemi, a w nocy d. 26 była wielka błyskawica.

W Hiszpanii górnictwo poczyna znowu zakwitać, i obiecuje obfite dochody. W Murcyi niedawnemi czasy założono fabrykę ałunu, którey wyroby przechodzą nawet sławny ałun Civitta-Vechia.

(*z Kur. Warsz.*) Gdy d. 21 stycznia, jako w dzień, w którym w całey Francyi obchodzą żałobną pamiątkę po zgonie Króla Ludwika XVI. na wszystkich okrętach stojących w porcie marsyliyskim wywieszono bandery czarne, okręt hiszpański, stojący w tymże porcie nie wywiesił takiey bandery, chociaż mu to pokilkakroć zalecono. Lud zgromadził się nad brzegiem, z okrzykami żądając, aby znak żałoby został ukazany. Kapitan hiszpańskiego okrętu dobył sztyletu oświadczając, że przebije pierwszego, kto się ku niemu zbliży, lecz widząc, iż coraz więcey zgromadzało się ludu, nakoniec dopełnił żądania.

W *Luce* we Włoszech majętny Hrabia chciał się rozwieść z młodą swoją żoną, którą miał w podeyrzeniu, iż często i tajemnie odwiedzała jakiegoś nieznanego mężczyznę. Hrabia nadto żądał, aby jego małżonka była przykładnie ukaraną. Hrabina nie mogła zaprzeczyć, iż nie odwiedzała owego nieznanego, lecz jey życie było cnotliwe, i kochała swego męża z niewymówną czułością. Dowody były przeciw niey: już miał wypaść wyrok, zniesławiający tę doboczynną i zacną damę, gdy nakoniec wykazało się, iż ów nieznany człowiek był oyciec Hrabiny, a z urodzenia ubogi wieśniak. Hrabina była wziętą w dzieciństwie przez pewną Xiężnę, która ją wychowała starannie, a nie wyjawiając, iż jest wieśniaczką, mieniła ją bydź córką szlachcica, zostawiła jey znaczny posag, i przed swą śmiercią wydała za Hrabiego, który pomimo wdzięków i rzadkich przymiotów swey małżonki, nie byłby się z nią ożenił, wiedząc, iż była prostą wieśniaczką. Hrabina sprowadziła oyca, odwiedzała go, ukrywając jego pobyt tak bliski, aby nie dać powodu mężowi do wyrzutów. Po wyjaśnieniu tego zdarzenia, Hrabia tak został ujęty cnotą swey małżonki, iż w izbie sądowey na kolanach żądał przebaczenia, a poczciwego wieśniaka, oyca, sam wprowadził do swego pałacu.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 5 lutego rubel srebrny 3 rub 77 kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 49, stary r. 11 kop. 31, imperyał r. 36 kop. 60.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 21.

Wilno dnia 16 Lutego Roku 1823 v. s.

Przedaż domow.

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dla niejawienia się na naznaczone terminy życzących kupić murowany trzypiątrowy dom, w mieście Wilnie na Imbarach pod Nrem 47 położony, Miłoszowey Majorowey woysk polskich, z którego pobiera się dochodu rocznego 500 rubli sr., naznaczony na przedaż dla uzyskania skarbowey należności 2732 rubli sr. z półprocentami wynikley za utrzymywanie w administracyi przez też Miłoszowę Rumszyskiego starostwa, przeznaczono nanowo terminy: 1szy 10, 2gi 14 kwietnia teraźnieyszego roku, a 3ci ostateczny za trzy miesiące od dnia wydrukowania, które uczynione będzie poźniey w Sanktpetersburskich albo moskiewskich gazetach; a zatém życzący należeć do targow i kupić pomieniony dom, zechcą jawić się na nowo naznaczone terminy do tego Rządu. Dnia 13 lutego 1823.

Assesor Nowicki.
Sekretarz Wierzbicki.

1. Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, że położone w tuteyszey gubernii, w powiecie nowogródzkim w miasteczku Horodyszcze trzy drewniane domy i krama należące do tamecznego mieszkańca żyda Wolfa Wilbiszowicza, nanowo przeznaczone z publicznych targow na przedaż dla uzyskania okazaney na nim w różnych dostawkach skarbowey należności, do kupienia których domow i kramy wzywają się życzący do targow na pierwsze dwa terminy 22 i 23 następującego miesiąca marca do nowogródzkiego mińskiego ratusza, a trzeci ostateczny do tego Rządu za trzy miesiące od dnia wydrukowania, które uczynione będzie poźniey w Sanktpetersburskich albo moskiewskich gazetach. Dnia 30 stycznia 1823 roku.

Expedytor kolleski Sekretarz Krupowicz.

Wezwanie.

1. Sąd Główny Miński 2go Departamentu, powodem zakroczoney śmierci Adwokata Ignacego Moczulskiego b. Dworzanina skarbu Lit., i skutkiem nastałey na dniu 26 stycznia teraźnieyszego roku rezolucyi, obwieszcza strony, które poruczały jemu swoje interessa, aby jawiły się dla odebrania papierów, jakowe sądowi ziemskiemu mińskiemu zrejestrować zalecono.

Grzegorz Borodzicz Tytularny Sowietnik Sekretarz Sądu Głównego Departamentu 2go gubernii mińskiey.

Somkowicz Sowietnik Tytularny.

Pozew.

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

UU. X. Mateuszowi Stulgińskiemu Alt. Szweks. X. Wincentemu Zawadzkiemu Alt. Judr. X. Dominikowi Wirszyle Pleb. Teńen. Michałowi Szymkiewiczowi Chor., Józefowi Matusewiczowi Rot., Kanutemu Woytkiewiczowi b. Ass., Józefowi Milmonttowi, Antoniemu Kiborttowi, Tatianie z Meyszowow Bucewiczowey b. Prezyd. Aktorce, a Iwanownie Sokołowownie córce sukcessorce, Józefowi Burneykowi b. Sędz. Ross. a Rafałowi Kownackiemu b. Sędz. Granicz. Szawel. wlewko nabywcy, Wincentemu Tymińskiemu wach. woysk pol, Janowi Strzegoskiemu Komor. Ptu Ros., Leonowi, Adamowi, Kazimierzowi i Ignacemu braciom, Agnieszce i Katarzynie siostrom Słaboszewiczom, Franciszkowi, Ludwikowi i Wincentemu Gutowskim, Rozalii matce, Leonardowi i Wiktoremu synom, Zofii in voto Tomaszowey Drukteyniowey, Klarze in voto Siawciłłowey, Julii i Antoninie córkom Siawciłłom, Mikołajowi Bucewiczowi b. Sędz. Tel. Oycu, Karolowi Kapit. woysk ross., Józefowi por. woysk ros., Alexandrowi i Romanowi Sędz. braciom, Mikołajewiczom Bucewiczom synom, Leonardowi Kryspinowi dwu imiennemu i Edmundowi braciom Ludwikowiczom Bucewiczom Komor. Xięz. Żmudz., Adamowi, Marcinowi Braciom Jerzewiczom Bucewiczom, Jerzemu Regent., Tadeuszowi Chor. braciom Kazimierzewiczom Bucewiczom, Jakubowi Franciszkowi i Adamowi Adwokat. Rossień. braciom Stanisławowiczom Bucewiczom, nieletnim Janowi i Eleonorze Andrzejewiczom Bucewiczom z dokładem opieki, Wincentemu Stanisławowiczowi Bucewiczowi Chor. oraz Teofili z Dworzeckich Bucewiczowey Chor., X. Antoniemu Willimowiczowi Pleb. Chweydan. starszemu, Pawłowi Giedwiłłowi Pisar. cel., Demazemu Jótkiewiczowi por. opiekunom Szpitalu Chweydań. WW. OO. Konwentu Telsz. Kretyngowskiego Cytowian. i Datnowskiego Xięży Bernardynow. Pozew przed Sąd Ziemski Ptu Rosień. na kadencyą następną trzy Królską 1823 r. sądzić się mającą, z referencyą do uczynionego 1822 r. grudnia 5 w Sądzie Ziem. Ptu Rosień. oświadczenia z powódz. Ur. Stanisława Stanisławowicza Bucewicza Chor. Ptu Kork. podany oto: zeszły do wieczności ś. p. Ignacy Bucewicz b. Prezydent Ziem. Ptu Rossień. testamentową dyspozycyą w roku 1822 februaryi 13 przez się uczynioną, dobra swe dziedziczne Stare Pejurze, Gwałdy, Gloryszki, połowę Judran i inne attynencye do nich należące w Pcie Rossień. położone z obowiązkiem zaspokojenia wszystkich kredytorow realnych i przed testamentowemi obligami obdarzonych Donatoryuszow Ur. X. Jerzemu Bucewiczowi Altar. Solan. jako Bratu rodz. a tem samem naturalnemu sukcessorowi, wiecznością zapisał, któren dla słabości zdrowia defektami zwątlonego, prawem wieczysto zrzecznym w roku idącym 1822 apryla 19 d. Dat Eor. przed Aktami Ziem. Ptu Rosień. przyznanym, do zaskutecznienia warunkow testamentowych dziedzictwo ziemnych majątkow na żał. przeniosł, lecz kiedy i żał. rozpatrzywszy się, widzi siebie bydź niezdolnym, aby stosownie woli zeszłego Prezydenta mogł przez się wszystkich realnych kredytorow i Donataryuszow zaspokoić, i należne zadowolenie dopełnić, tem więcey, gdy z rozwagi pozostałych interessow po zeszłym Prezydencie są stosunki mylnych pretensyow, prócz tego obżał. Sobolewscy mają rzecz w Sądzie Ziem. Rossień. z zeszłym Prezydentem rozrachunkową, i dalsze bydź mogą różne w subselliach procedera, także gdy obżał. Adam Bucewicz Adwokat Rossień (jak daje się słyszeć) za tytularnym prawem zastawnym, tylko do uplacowania głosu na elekcyach obywatelskich sobie wydanym, zamierza roscić pretensyą o 10,000 rubli ass. jakby sobie należnych, z jakiey okoliczności

żał. był przymuszony oświadczenie i manifest zapisywać, obok tego, gdy donataryusze przez obligi sobie powydawane, stają się, acz częściowe biorącemi, udział pewny z funduszu zeszłego ś. p. Prezydenta Bucewicza dla jego aktualnych kredytorow odpowiedzi uległego, a ztąd stosunek ar. 18 z roz. 7 gdy każden Donataryusz w proporcyą wziątku swojego staje się bydź winnym do proporcyonalney deportacyi tegoż aktualnego zeszłego Prezydenta Bucewicza długu, dla jednoczasowego zatem wszystkich kredytorow rozpatrzenia, i dla domierzenia wszystkim rzetelnym i sprawiedliwym pretendentom satysfakcyi, przychodząc dell. do Sądu Ziemskiego następne zakłada prozby: przeznaczenia Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego, tak dla rozpatrzenia jednoczasowego wszystkich pretensyow, jako też na usatysfakcyonowanie wszystkich donataryuszów z funduszu pozostałego, po zeszłym Prezydencie Bucewiczu, i koleyno z ich wziątków na zaspokojenie realnych wierzycieli, przepisania w tych objektach, temuż Sądowi zjazdowemu reguł właściwych, naznaczenia dla żał. dell. jako dopełniającego satysfakcyą i aktora rzeczy na utrzymanie wygodnego życia, odpowiednich alimentow, tegoż pozostałego majątku oddania w Administracyą żał. dell., i tego wszystkiego decydowania, co czasu sprawy proszono będzie, z wolną poprawą żałoby pozywa. Na pozew Ziemski Powiatu Rossieńskiego.

Roku 1822 mca xbra Woźny świadczę, iż z tego pozwu autentycznego kopii sztuk 27, zgodnie wypisanych w sprawie WJP. Stanisława Bucewicza Chor. pierwszą WWJ. XX. Mateuszowi Stulgińskiemu Altar. Szweksz., Wincentemu Zawadzkiemu Altar. Judrar., Dominikowi Wirszyłłowi Pleb. Tenen. d. 19, także tegoż samego dnia 19, Michałowi Szymkiewiczowi Chor., Józefowi Motusewiczowi Rot., Kanutemu Woytkiewiczowi b. Assesor., Józefowi Milmontowi, Antoniemu Kibortowi, Tatianie z Meyszowow Bucewiczowey b. Prez. Aktorce a Iwanownie Sokołowowownie córce sukcessorce pierwszą kopią X. Stulgińskiemu Szweksz., drugą Zawadzkiemu w Judr. Wirszyłłowi w Teneniach, Szymkiewiczowi Wilkianach, Matusewiczowi w Kolnicach, Woytkiewiczowi w Woytkayciach w Tell, Milmontowi w Kaziliszkach, Kibortowi w Parogcadziu, Bucewiczowey i Sokołowownie w Judranach podawszy nazajutrz dnia 20 WW. JPP. Józefowi Burneykowi b. Sędz. Rossień. i Rafałowi Kownackiemu b. Sędz. Gran. Szawel. wlewko nabywcy w Janowdowie, Wincentemu Tymińskiemu Wach. woysk pol. w Telszach, Janowi Strzegowskiemu Komor. Ptu Rossień., Leonowi, Adamowi, Kazimierzowi i Ignacemu braciom Agnieszce i Katarzynie siostrom Słaboszewiczom w Juciach, Franciszkowi Ludwikowi i Wincentemu Gutowskim, Rozalii matce, Leonardowi i Wiktoremu synom Zofii in voto Tomaszowey Drukteyniowey, Klarze in voto Siawciłłowey, Julii i Antoninie córkom Siawciłłom w Gwałdach, Mikołajowi Bucewiczowi b. Sędz. Tel. oycu, Karolowi Kapit. woysk ros., Józefowi Por., Alexandrowi i Romanowi Sędz. braciom Mikołajewiczom Bucewiczom synom w Bucyszkach, Leonardowi, Kryszpinowi dwu imiennemu i Edmundowi braciom Ludwikowiczom Bucewiczom Komor. X. Zmudz. w Woytkiszkach kopie rozdawszy, w tymże samym miesiącu dnia 23 Adamowi, Marcinowi braciom Jerzewiczom Bucewiczom, w Wańkiach, Jerzemu Regent., Tadeuszowi Chor. braciom Kazimierzowiczom Bucewiczom w Podywiciu, Jakóbowi Fran. i Adamowi Adwokat. Rossień. braciom Stanisławowiczom Bucewiczom w Berżach w Pcie Telsz., nieletnim Janowi i Eleonorze Andrzejewiczom Bucewiczom z dokładem opieki w Numgolach, Wincentemu Stanisławowiczowi Bucewiczowi Chor. oraz Teofili z Dworzeckich Bucewiczowey Chor. pretensorce w Starym Pojurzu Rossień. X. Antoniemu Willimowiczowi Pleb. Chweyd. star., Pawłowi Giedwiłłowi Pisar. Cell., Damazemu Jótkiewiczowi Por. Opiekunom Szpitala Chweydar. WW. OO. Bernardynow konwentow Telsz. Kretyngow. Cytowian. i Datnowskiego tymże Bernardynom d. 28 podałem, oraz w dacie wyżey wypisaney W. Wincentemu Tymińskiemu Wach. woysk pol., jako posiadłości ziemney niemającemu do drzwi Sądowych w Telszach przybiwszy, drugą kopią JP. Janowi Tymińskiemu, jako plenipotentowi w Szwętach podałem, oraz wszystkim osobom, tak w pcie Tell. jako też i w Rossień. Powiecie mieszkającym, poudzielnie oczewisto w ręce każdemu podawszy, o sprawie w Sądzie Ziem. Rossień. na kadencyą trzykrólską r. 1823 przypaść mającey uwiadomiłem. Ignacy Janowicz W. X. Z.

Roku 1823 mca stycznia 5 dnia, przed Aktami Ziemskiemi Powiatu Telszew. stawając Woźny tę relacyą podanego pozwu urzędownie zeznał, przyjęto. Ignacy Dowkont Ziemski Ptu Telsz. Regent.

Roku 1823 miesiąca lutego 5 dnia przed Aktami Ziemskiemi Ptu Rosień. stawając obecnie Woźny rellacyą podanego pozwu urzędownie zeznał przyjąłem. Mikołay Stankowicz Rossieński Grodzki w zastępstwie Ziemskiego Regent.

Roku 1823 lutego 6 dnia, takowy pozew może Redakcya Kuryera Litew. przyjąć do druku. Prezydent Ziemski Ptu Rossień. Jan Kalinowski.

Oświadczenie.

2. Excerpt z protokułu potocznego Ziemskiego Ptu Mozyrskiego w dacie poniżey wyrażoney uczynionego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemską tego Ptu jednoczasowie wydan.

Roku 1823 mca januaryi 25 dnia z powodu odwołania Sądów przed Aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziem. Ptu Mozyrskiego stawając osobiście W. Michał Zubelewicz Komor. Lidzki imieniem WJPana Kazimierza Nowosielskiego Sędz. Gran. na WJPana Michała Zafatego zażalenie w następney treści: nic nie może bydź tak nieznośnego na świecie między ludźmi w powszechności jak niewdzięczność, tey cechę zamieścił obżał. Zafaty w oświadczeniu swoim w r. 1822 augusta 2 dnia w Grodzie Wołkowyskim zapisanym tegoż r. septembra 22 dnia w Ziemstwie Wileńskim oblatowanym, w ostatku przez Gazetę Kuryera Litew. opublikowanym, przeciw żałt. Dell. w celu dowodzenia, że obżał. ma kwitować w jakieyś części z długu swojego za obligiem zeszłey ś. p. Antoninie Nowosielskiey córce żał. wydanym, imaginacyynemi jakiemi sprawunka-

mi czynionemi dla żał. których jak nigdy od obżał. niepotrzebował żał. tak też onych i niemiał, prócz jednego imbryczka, który obżał. Zafaty dla żał. kupił, i za ten od żał. wziął rubli srebr. 4, jakim zaś był dotąd żał. względnie obżał. Zafatego następnie powszechność zawiadamia gdy obżał. Zafaty przez ciąg służby swojey znaydował się w dobrach JW.Sulistrowskiey Pisarzowey W. X. Lit. w pcie Mozyr. w bliskich sąsiedztwie z żał. Dell. i bywając często w domie żał. potrafił zyskać dla się serce córki żał. Maryi Nowosielskiey, a w roku 1815 po odbytym obrządku zaślubienia dla teyże córki swey żał. zaliczył gotowym groszem rubli srebr. 1,500, którą summę obżał. Zafaty wziąwszy wraz oną wydał na majątek Nowosiołki w pcie Mozyr. leżący, pod prawo arendowne dziewięcioletnie; stało się losem przeznaczenia że córka żał. zeszła Zafatowa kończąc pięć miesięcy od zamąż póyścia, gdy poznała siebie zbliżającą się do śmierci wezwawszy żał. Dell. i siostrę swą rodzoną Antoninę Nowosielską, oświadczyła że obżał. Zafaty różnych i nieprzyzwoitych sposobow używał, aby mu wnioskową swą summę zapisała, w ostatku oświadczyła żądanie swe przed żał. aby ta summa jey posagowa została własnością jey siostry Antoniny Nowosielskiey. Poczem gdy Zafatowa dni życia swojego dokonała, po odbytych ceremoniach pogrzebowych, żał. Dell. przystąpił z obżał. Zafatym do umiarkowania się w obecności przyjaciół o zwrót posagowey summy, lecz gdy obżał. Zafaty ukazywał niezdolność swoją w tym czasie opłacenia summy Antoninie Nowosielskiey córce żał. należącey, żał. Dell. wówczas dowodząc swey przyjaźni dla obżał. Zafatego, potrafił nakłonić córkę swą że ta przestała na obligu od obżał. Zafatego na rubli srebr. 1,500 wydanym, a więcey jescze zastanawiając się żał. dell. nad niepomyślnym losem obżał. Zafatego wymógł jeszcze na córce swey i to, że ta wydała rewers od siebie obżał. Zafatemu, że za tym obligiem summy opłaty czekać będzie do skończenia się possesyi w Nowosiołkach, która dotąd trwa bez przeszkodnie i że 50 rublami tylko procenta każdorocznego od całkowitey summy kontentować się będzie, do jakowego wydania obligu obżał. Zafaty przy umiarkowaniu się żadney pretensyi za sprawunki niezakładał, a po nastaniu obligu obżał. Zafaty, jak mógł bydź w stanie czynić za swoje pieniądze sprawunki, kiedy nie miał czym procentów, choć tak małych opłacać, bo zapłaciwszy one tylko za lat dwie, reszta procentow na obżał. Zafatym, zalega dotąd, dotknięty żał. dell. oświadczeniem obżał. Zafatego w pretensyi za niebyłe sprawunki, których żał. ani dla siebie, ani dla dzieci swych nigdy nie miał i niepotrzebował, lecz gdyby one i były, to niemogły bydź odpowiedniemi odstąpionemu procentowi dla obżał. Zafatego, który przez lat dziewięć czyni rubli srebr 539, ukazując zatym przed powszechnością niewdzięczność obżał. Zafatego ten manifest na niesłuszne jego oświadczenie w akta zapisuje, w protokule podpis takowy. Michał Zubelewicz Komor. Lidzki.

Zgodno z protokułem świadczę Regent Wawrzyniec Bohusz.

1823 roku miesiąca lutego 8 dnia przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego, w czasie kadencyi odchodzącey agitującym się, stanąwszy obecnie Adwokat subseliow Wileńskich WJPan Jan Sakowicz excerpt ninieyszego oświadczenia, dla wpisania do Akt podał, który że przyjęty i do ksiąg wpisany, oraz do druku przez Redakcyą Kuryera Litewskiego zamieszczony bydź może zaświadczamy. Sędzia Ziem. Ptu Wileń. Joachim Czyż. Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński. Sędzia Ziemski Wileń. Jan Pisanka. Regent Zieńkowicz.

Oświadczenie.

Oświadczenie imieniem WW. JPP. Ignacego i Teressy z Reutow Byczkowskich Sęstwa Granicznych Ptu Wileńskiego, na WW. JPP. Tadeusza i Konstancyą Rewińskich małżonkow Sędziow byłych granicznych Wileńskich w rzeczy następney: jeszcze w roku 1,786 Starostwo Jankuńskie przez ś. p. Nayjaśnieyszego Stanisława Augusta Króla pol. oddane zostało na lat 50 W. Ignacemu Bobanowi, jak poswiadcza autentyczny przywiley 1786 januaryi 3 datowany a 1795 xbra 28 w Ziemstwie Grodzieńskim za Rozkazem Rządu oblatowany, Starosta Boban wydzierżawszy takowe Starostwo Jankuńskie aż do roku 1805, w tymże roku februaryi 24 czynioną, a 27 w Grodzie Wileńskim przyznaną cessyą, następne władanie lat swoich emfiteutycznych ustąpił żał., w roku 1806 xbra i dnia dokumentem datowanym a tegoż roku i mca 24 dnia w Grodzie Wileńskim przyznanym. Załący się Byczkowski zrzekł się takowego Star. Jankuń. w zupełności na żonę swoją Teresę z Reutow Byczkowską, która w roku 1807 aprila 23 sporządzonym dokumentem, a 28 w Grodzie Wileńskim przyznanym, pozostałe lata wyżey wzmienionego Starostwa dzierżenie, to jest lat jeszcze 17 ustąpiła obżał. Rewieńskiemu pod warunkami następnemi to jest: „aby podatki wszelkie Monarsze akuratnie opłacał, granic Starostwa całości „dostrzegał, i poddanym żadnych krzywd nieczynil" Obżał. Rewieński wspólnie z żoną swoją Konstancyą Rewieńską dzierżąc nieraz wspomnione starostwo i niepłacąc podatków należnych z takowego Starostwa, przez wszystkie lata swojey possesyi, bo jak poświadcza Ukaz z Izby Skarbowey Wileńskiey wydany w 1811 roku augusta 28 dnia, że już obżał. Rewieńscy wowczas rubli sr. 680 kop. $3\frac{1}{4}$ winni byli podatków zaległych; nakoniec powiększywszy takowe remanenta opłat Monarszych aż do 4000 rubli sr., straciliście tę possesyą; która na skarb Monarszy zabraną została, i puszczona na licytacyą, obżał. Rewieńska tę possessyą Starostwa Jankuńskiego nanowo na imie swoje na lat 12, w roku 1819 zalicytowała, lecz kiedy obżał. Rewieńscy po czas dzisieyszy, nieczynią żadnego starania w zaspokojeniu takowey należności Skarbowi Monarszemu, przez ich zawinioney; i gdy naostatek JW. Minister Skarbu ukazem swoim 1822 junii 3 chociaż uznał winnemi obżał Rewieńskich do opłaty Skarbowi zaległych remanentow, jako za ich possesye zadełatowanych; jednak tymże ukażem, jeśliby niestało Rewieńskich funduszow, i Byczkowskich pociągnąć do odpowiedzi Skarbowi, przeto gdy ani wieloliczne prośby i rady żał., obżał. Rewieńscy długu Monarszego nie uspakajacie, lecz ony jeszcze, przez doliczające się codzień peny powiększacie, a swóy majątek staracie się różnemi sposobami na zgubę żał. utaić i frymarczyć, i jak już słychać i jest pewną wiadomością, że obżałowani Rewieńscy bydło, zboże, siano, słomę i dalszy swóy dobytek rozprzedaliście i rozprzedajecie, a dotąd żadnego grosza na remanent podatków przez siebie zawinionych, jeszcze niewniesliście do Exakcyi powiatowey, ani też płacić nie myślicie, w czem żał. delat. szukając własnego bezpieczeństwa, nim prawem czynić będą, w stosunek determinacyi praw urzędownie w aktach Ptu zapisują to oświadczenie, i izby osoby mające u siebie fundusze wyrażonych WW. Rewieńskich nie wydawały onymże, lub wiedzące o funduszach żał. ostrzegły, w Dodatku Kuryera Lit. opublikować determinujem i w dowod tego podpisujemy się.

Ignacy Byczkowski Sędzia Gran. Wileński. Teresa Byczkowska Sędz. Gran. Wileńska. 1823 roku miesiąca stycznia 24 dnia, przed Sądem Ziem. Ptu Wileń. stanąwszy obecnie JP. Wincenty Nowicki Adwokat sub.el. Wileńsk. ninieysze oświadczenie dla wpisania do protokułu podał. Przyjęliśmy, Michał Sawicki Prezydent Ziem. Wileń. Sędzia Joachim Czyż. Wileński Ziem. Sędzia Aloizy Jasieński. Regent Jan Zienkowicz.

Zaświadczam że takowe oświadczenie jako w Akta wpisane do druku przez Redakcya przyjęte bydź może. Sędzia Ziem. Wileń. Jan Pisanko.

List gończy.

2. W nocy z piątku na sobotę z majątku Lipniszek JW. Pusłowskiego R. R.S. i Kawalera, w powiecie oszmiańskim położonego, o mil 12 odległego od Wilna; zbiegł człowiek służący, poddany z tegoż majątku, skradłszy klacz szerści światło-gniadey, bez żadney odmiany, rosliny mierney, wcale spasłą, już na ozrzebieniu się, i uczyniwszy niemało innych szkod. Opisanie zbiega jest następujące: Tomasz Zwierko, mający lat 20, urody wcale słuszney, włosy światło bląd, oczu błękitnych, twarzy okrągławey czerwoney, nieospowaty, nosa proporcyonalnego, wąsow i brody niegolący, na prawem ręku niemający palca, na lewey niżey łokcia ma ranę, czytać nieumie, mówi po polsku dość dobrze, ma na sobie kożuch, płaszcz samodziałowy z kołnierzem, mało używany, maytki skurą podbite. Takiego to zbiega jako niemającego żadnych świadectw, gdyby się nikt nieważył przyymować zastrzegam, ale owszem o przytrzymanie i uwiadomienie do majątku Lipniszek, lub też w Wilnie do mieszkającego w pałacu JW. Pusłowskiego na Wielkiey ulicy kassiera, naymocniey upraszam, gdzie oprócz należney wdzięczności, przyzwoitą odbierze nagrodę.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Ziemskiego Upitskiego Sądu w roku 1822 7bra 28 dnia nastałą, dla rozdzielenia funduszu W. Augustyna Bukowskiego Staros. Miednickiego między jego wierzycieli, do majątku Pomusza, w pcie Upitckim położonego, w komplecie zebrany, inwentacyą spełnił, i wszelkie wstępy wyrokiem, co ostateczną rozprawę uprzedzać może, ułatwiwszy, oczewistą rozprawę, do dnia 1 marca 1823 odłożył, zachowanie się stosowne do remissy zastrzegł, a między tym: że na niejawiących się w takowym Sądzie, amissya że zostanie zapisaną, niniejszym ogłoszeniem obwieszcza. Dat 1822 8bra 16 Pomusze.

Wolno drukować Franciszek Łopaciński Sędzia Ziem. Upit. Exdywizor. Regent Grod. Upit. i Exdywizorski Jan Skowzgird.

3. Majątek Bobrokowszczyzna w Parafii Meyszagolskiey o trzy mile od Wilna położony, do W. Wysogierdowey należny, jest do wypuszczenia w dzierżawę, życzący powziąść bliższą wiadomość, znaydzie ją u Margrabiego w kamienicy teyże W. Wysogierdowey, na ulicy Sawicz pod N. 97 naprzeciw szpitalu PP. Miłosiernych.*

Arendowna dzierżawa.

2. Kommissya Sądowa Edukacyyna dla Gubernii Wołyńskiey, Podolskiey i Kijowskiey w Krzemieńcu ustanowiona, uwiadamia PP. Obywateli, iż na trzyletnią arendowną possessyą dóbr edukacyynych połowy wsiow Polemca, Chrypska i Wólki Chrypskiey, w Gubernii Wołyńskiey powiecie Włodzimirskim nię opodal od rzeki spławney Bugu i w bliskości miasta Włodawy leżących, na dniu 22 kwietnia r. b. 1823 zaczynać się mającą, odbywać się będzie w dniach 2, 3 i 4 kwietnia roku teraźnieyszego 1823 w mieyscu zasiadania Kommissyi publiczna licytacya, bądź w ogóle lub oddzielnie Polemca a osobno Chrypska z Wólką Chrypską. Dobra pomienione przynosiły dotąd funduszowi edukacyynemu arendowney intraty przeszło rubli srebrnych 1650 na rok. Nie będzie zapisanym na licytanta, kto nie złoży summy rubli srebrnych pięciuset, lub dostateczney na nią poręki, w zakład, że się od postąpioney przez siebie przy licytacyi summy, nie cofnie, i kto nie okaże pewnego własnego funduszu, lub ewikcyi na rubli srebrnych trzy tysiące, w odpowiedzialność za dopełnienie kontraktu i pretensye gruntowe. O dalszych warunkach równie jak o stanie dóbr, każdy bedzie mógł zasiągnąć wiadomość w Kancellaryi Kommissyi niniejszey. Dnia 31 stycznia 1823 r. Krzemieniec. Kommissarz Sądowy Edukacyyny Józef Drzewicki.

Pisarz Franciszek Skarbek Rudzki.

Cena produktów na rynkach wileńskich. — Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		Dni Targowe — Luty — Piątek dnia 10			
		srebrem		assygnat.	
		ruble	kop.	ruble	kop.
Beczka litewska mająca garcy litewskich 144.	Zyta suchego - - - -	12	50	50	—
	— surowego - - - -	19	50	42	—
	Pszenicy ozimey - - -	12	—	48	—
	— — jarey - - - -	—	—	—	—
	Jęczmienia - - - - -	8	50	34	—
	Owsa - - - - - - - -	4	50	18	—
	Gryki - - - - - - - -	9	—	36	—
	Grochu - - - - - - -	—	—	—	—
	Bobu - - - - - - - -	—	—	—	—
	Siemienia lnianego - - -	—	—	—	—
	— — konopnego - -	—	—	—	—
	Krup jęczmiennych - -	19	$38\frac{1}{5}$	77	$55\frac{1}{5}$
	— owsianychc - - -	18	$13\frac{1}{2}$	72	$55\frac{1}{2}$
	— gryczanych - - -	25	72	103	63
Pud Rossyyski.	Łoju wołowego surowego	2	50	10	—
	— — — topionego	5	—	20	—
	Miodu prząśn. z woskiem	3	55	14	20
	Wosku topionego niebielon.	21	25	85	—
	Swiéc woskowych białych	25	—	100	—
	— — - - - żółtych	21	25	85	—
	— łojowych przywoźnych	4	—	16	—
	— — — tu robionych	4	—	16	—
	Włókna towarnego lnu	—	—	—	—
	— — — — pieńki	—	—	—	—
	Siana murożnego - - -	—	15	—	60
	— błotnego - - - -	—	12	—	48
	Faska masła 6 garcowa -	4	—	16	—
	Soli kuchen becz. gar. lit. 48	7	50	30	—
	Piwa krajow. becz. 40 garc.	4	80	19	20
	— dubeltowego - -	9	60	38	40
	Ptastwa po parze indyków	1	20	4	80
	— — — — kur -	—	40	1	60
	— — — — gęsi -	—	70	2	80
	— — — — kaczek	—	—	—	—
Od 4 do 11. Lutego	Chleba razowego funt 1	—	$1\frac{1}{5}$	—	$5\frac{1}{5}$
	— — pytlowego przedn.	—	4	—	16
	Mięsa funt 1 - - - -	—	$2\frac{1}{5}$	—	10
	Wódki garniec 1 - - -	—	75	3	—

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 21.

Wilno dnia 16 Lutego Roku 1823 v. s.

Ogłoszenie.

3. Kommissya Sądowa Naywyższym Imiennym Jego Imperatorskiey Mości Ukazem do dzieł i długów JW. Konstancyi z Xiążąt Lubomirskich Hrabiny Rzewuskiey, odrębnie ustanowiona, na mocy Punktu 21go tegoż Imiennego Ukazu od dnia 18 julii 1821 roku wypadłego ninieyszym w Rossyyskich i Polskich Gazetach ogłasza. 1mo że Kommissya rzeczona, odkryta została dnia 19 xbris 1821 roku, w Starym Konstantynowie, i o takowym odkryciu równie jak o terminach jawienia się w niey wierzycieli Hrabiny Rzewuskiey, dla przedstawienia praw ich, uczynioną w tymże samym czasie publikacyą w Rossyyskich, Polskich i zagranicznych Gazetach. Osobno zaś wezwano wierzycieli przez Guberskie Rządy. 2do wybranym przez wierzycieli administratorom, przepisała Kommissya potrzebne do ich sprawowania się prawidła. 3tio uczyniła rozporządzenie o zdjęciu rachunków, z poprzedniczych rządców. 4to wezwała Hrabinę Rzewuskę, która obecność swą zapisała. 5to tradycye z dóbr niektórych zdjęła i dobra takowe pod administracyą oddała. 6to postanowiła środki względnie akkuratney opłaty kaziennych podatków. 7mo z powodu że posiadacze dóbr za zakładnemi tranzakcyami, uchylali się od przyjęcia nadzorowey nad temiż dobrami administracyi, czyniła w tey mierze z różnemi jurysdykcyami, i urzędami zniesienia się, które w końcu o rozwiązanie Rządzącego Senatu oparte zostały. 8vo odebrała komportacyą dokumentow w pierwszym stopniu od Hrabiny Rzewuskiey. 9no postanowiła ordynacyą zamykającą w sobie przepisy, o przychodzeniu stron do Kommissyi, o zasiadaniu teyże, o zatrudnieniach Kancellaryi i jey utrzymaniu, o funduszach na utrzymanie członków wyjąwszy Prezesa Kommissyi Woł. Guberskiego Marszałka Ledóchowskiego, który od przyjęcia wszelkiey nadgrody wymówił się. Nakoniec zaprowadziła potrzebne prothokuły i xięgi. 10mo z przyczyny iż niektórzy administratorowie od włożonego na siebie obowiązku uchylili się, dla wyboru nowych zjazd wierzycieli przeznaczyła, 11mo obrany został Prokurator massy i do przysięgi przyprowadzony. 12do ukończyła Kommissya spór o rozciągnienie administracyi nad kluczem Kowelskim i znaczną część długu bankowego dobra te obciążającego, wypłaciła. 13tio czyniła z różnemi juryzdykcyami zniesienia się o dostawienie dokumentów i dzieł, tyczących się majątku Hrabiny Rzewuskiey, tudzież o ponaglenie do takiegoż dostawienia poprzedniczych jey plenipotentów i innych osob. 14to naznaczyła termin w dniu 1 8bra do podania przez Hrabinę Rzewuskę tabelli jey długow i do dopełnienia przysięgłey komportacyi dokumentów, za poprzedzającem spisaniem całego jey archywum. 15to ażeby takoważ komportacya dokumentów przysięgła ze strony wierzycieli i objawienia o ich długowych pretensyach, w naznaczonym przez Naywyższy Imienny Ukaz terminie były dopełnione, przeto do ciągłego bez przerwy odbierania, dwóch Członków Kommissyi oddzieliła. 16to dla pozostałych Członków, którym poruczono rewizyą dóbr i spisanie inwentarzy należne prawidła zakreśliła. 17mo poczem Kommissya od 182ch kredytorów w różnych czasach jawiących się komportacyą dokumentów przysięgłą. A od osmiu objawienia ich pretensyy przyjętych. 18vo dwóch Członków Kommissyi większą część klucza Staro-Konstantynow zrewidowali, opisali, i inwentarze postanowili. 19no z powodu niedopuszczenia przez niektórych posiadaczów dóbr w Kluczu Staro-Konstantynowskim do wyżey wzmiankowaney rewizyi i opisanie, Kommissya czyniła potrzebne z różnemi ich juryzdykcyami zniesienia się, które teraz na odpowiedzialności Woł. Guberskiego Rządu oparte zostały. 20mo po dostatecznym przeświadczeniu się, że Hrabina Rzewuska, dla mnogości zatrudnień ze strony massy i obszerności archywum, niebyła w stanie uspieszyć komportacyi dokumentów do dnia 1 8bra, tenże termin do dnia 20 lutego 1823 r. Kommissya przedłużyła. 21mo wszystkie prozby Hrabiego Wacława Rzewuskiego zdecydowała, i względnie dwóch Członków, których mu Nayjaśnieyszy Monarcha w Kommissyi zasadzić dozwolił, należne uczyniła postanowienie, oraz JOXciu Ministrowi Sprawiedliwości o tym doniosła. 22do zakreśliła potrzebne prawidła delegowanym Członkom dla rewizyi dóbr Kluczów Sawrańskiego, Nagurzańskiego, i Kowelskiego, z których pierwszy w Gubernii Podolskiey powiatach Bałtskim i Olhopolskim. Drugi w Gubernii teyże powiecie Kamienieckim, trzeci w Gubernii Wołyńskiey powiecie Kowelskim są położone. 23tio czyniła zniesienia się z Sądem szlacheckim Lwowskim Państwa Gallicyyskiego, w interessach tyczących się majątku Hrabiny Rzewuskiey. 24to przez delegowanych dwóch Członków Kommissyi, na zaskarżenia przez wierzycieli administracyi Sawrańskiey uczyniła dosledzenie, oraz niektóre do tegoż Klucza postanowienia, do skutku przywiodła. 25to w Kluczach Staro-Konstantynowskim i Nagurzańskim podobnież rozporządzenia ekonomiczne, przez drugich dwóch Członków załatwiła. Nakoniec, 26to chociaż dla niedopełnioney jeszcze komportacyi dokumentów z strony massy nie mogła Kommissya zająć się rozpatrzeniem kredytorskich pretensyi i osądzeniem spraw ich długowych, kiedy jednak pomimo to wchodziły do Kommissyi różne uboczne i cząstkowe prozby. Oprócz tego administratorowie wstępowali z rapportami i objaśnieniami, tudzież w wydziale ekonomicznym podawane były mnogie prozby i żądania. Dla czego Kommissya decydując wszystkie te okoliczności, zmuszona była zaprowadzić osobne dwa protokuły, prawny i ekonomiczny, przeto w pierwszym z nich 188, w drugim 98, rezolucyi wykreśliła. Działo się na sessyi sądowey d. 24 stycz. 1823 na sessyi Sądowey w Starym Konstantynowie. Rezolucyą względem powyższego obwieszczenia podpisali. Prezes Kommissyi Wincenty Ledochowski. Członek Kommissyi Dyonizy Opacki. Członek Kommissyi

Ludwik Dubiecki. Członek Kommissyi Wincenty Jezierski. O zgodności z żurnałem świadczę Sekretarz Felix Zawadzki. Expedytor Niepokoycyzcki.

---

3 *Kamionka w Powiecie Wileńskim o mil 7 od Wilna we wszelkiey dobroci jest do sprzedania, ktoby sobie życzył nabyć dla poinformowania się o wartości oney uda się do adwokata Ptu Wileńskiego Antoniego Potrykowskiego, mieszkającego w domu WW. Krukowskich Regentow.*

Ignacy Wańkowicz Marszałek Ptu Oszm.

Przedaż wazy.

3. Znayduje się do przedania waza srebrna z postumentem, nową, wyzłacana, w naypięknieyszym guście zrobiona, ważąca grzywień dwadzieścia dziewięć z góry, takoż kabryolet nowy warszawski, który stoi w domie JW. Grafa Walickiego, gdzie i o cenie można dowiedzieć się, ktoby życzył nabydź wazę, może się widzieć w Kardynalii u W. Komornika Wesenberga.

---

3 *Sąd Exdywizorski Remissą Sądu Ziem. Ptu Wilkom. w r. 1821 mca marca 22 dnia nastałą, na usatysfakcyonowanie kredytorow i pretensorow do funduszu po zeszłych Fryderyku i Karolinie z Rppow Hertykow Chorążych pozostałego zmierzających stosunki, oraz na rozpoznanie dalszych kwestyow tyczących się tegoż funduszu przeznaczony, a na sessyach poobiednich w mieście powiatowym Wilkomiersu odbywać się mający, zawiadamia wszystkie interessowane strony, iż całe takowe dzieło w ostatnich dniach idącego miesiąca februar. w oczewistą weźmie naukowę, i jak przychodzącym z pretensyami domierzy prawną satysfakcyą tak przeciwnie na niestawających stosownie do poleceń remmissy wieczną ammissyą w rzeczy zapisze. Dat r. 1823 mca februar. 6 dnia.*

Leopold Woyszwiłło Sędzia Grodz. Wilkom.

Takowa awizacya może być przyjęta do druku. Sędzia Woyszwiłło.

Wezwanie sukcessorów.

3. Od Litewsko Grodzień. Guber. Rządu wzywają się bliżey krewni albo sukcessorowie utonionego w 1810 roku w rzece Bugu Antoniego Wiernikowskiego do brzeskiego mieskiego sądu dla odebrania znalezionych przy nim rzeczy i pieniędzy. Dnia 30 stycznia 1823 r.

Sekretarz Kazimierz Siedlecki.

---

3 *Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, że dla niejawienia się życzących na targi do kupna opisaney i ocenioney części majątku Iwanowicz, Obywatela Franciszka Połubińskiego, wydzieloney po exdywizyi Bielskiemu byłemu powiatowemu Kaznaczeju, za należne jemu 62 rubli srebrem, leżącey w Gubernii Grodzieńskiey Słonimskiego powiatu, na uzyskanie pokazaney u tego Kamińskiego decessu skarbowey summy, teraz nanowo naznaczone targi 19 i 20 w Słonimskiey szlacheckiey opiece, a na ostateczny 28 następującego lutego do tego Rządu. Dnia 23 stycznia 1823 roku. Expedytor Krupowicz.*

Loterya.

Wypuszcza się na loteryą wyrobione z wielką sztuką ze słoniowey kości przez Michała d'Adam 4 Landszafty następujące:

1 Widok *Swiątyni przyjaźni* z kaskadą bliško Chales w ogrodzie Cesarskim w Pawłowsku pod Petersburgiem.

2 Widok *kolumny* i *świątyni* w ogrodzie miasta Gatczyna.

3 Widok *skały* i *opactwa Yorkshire.*

4. Zamek *Ronneburg* i fabryka cukru w Inflantach.

Biletów wszystkich jest 600, cena każdego rubel srebrny, wygranych jest 4.

W przypadku gdyby niebyły wyprzedane wszystkie bilety, do woli zostawiono loteryi z grającym, albo pozwolić na ciągnienie loteryi z włożeniem tyle wygranych ile pozwalać będzie liczba wyprzedanych biletów, albo odebrać pieniądze za wyprzedane bilety. Landszafty te, za których podobną robotę artysta odebrał w Petersburgu pochwalne listy Ich Imperatorskich Mości, oglądać można codzień w Pawilonie na bulwarach, gdzie się przedają bilety, gdzie niniejsza loterya ciągnioną będzie.

Znalezione pistolety.

2. *Roku 1823 mca febr. 10 dnia, służący mój jadąc po drodze pocztowey z Wilna do Kowna idącey, znalazł parę pistoletów roboty sztokholmskiey, kto takowe zgubił niech zgłosi się do mnie, mieszkającego w powiecie Wileńskim, za Pohulanką, we dworku moim Berezyną zwanym. Otto Anderson Tytul. Sowiet.*

---

2. Niżey piszący się dekretem Sądu Ziemskiego Nowogródzkiego w r. 1823 januaryi 7 dnia akcessoryynie ferowanym, wyznaczony nad funduszem Gaffowiczów pod satysfakcyą wierzycieli oddanym administrator in ahonor, stosownie do brzmienia tegoż dekretu zawiadomić, iż dworek JPP. Tomasza już nieżyjącego męża i Katarzyny żony Gaffowiczów Sekretarzów w mieście Nowogródku na ulicy żydowskiey sytuowany, przeznaczony został za ciążące onera pod licytacyą, która w trzech terminach to jest: 1szego, 15stego, i 23ciego dni marca roku idącego w mieście Nowogródku przed Sądem Ziemskim Nowogródzkim odbywać się będzie, a następnie po dokonaniu licytacyi na kadencyi juniowey tegoż 1823 roku przed tymże Sądem ostateczna rozprawa między wierzycielami i debitorami nastąpi. Oczem iżby tak wierzyciele i pretensorowie do funduszu Gaffowiczów dopominek ścielący, jako też życzący nabydź dworek Gaffowiczowski, mieły wiadomość niniejszą do Gazet Kuryera Litewskiego podaję awizacyą. Dat w Nowogródku 1823 roku miesiąca januaryi 30 dnia. Stefan Pawłowicz Reg. Gran. Nowogr.

1823 miesiąca januaryi 30 dnia. Takową awizacyą wolno w Gazecie Kuryera Litewskiego umieścić. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogródz.

---

3 *Od Kommissyi Wileńskiego prowiantskiego Depo ogłasza się: azaliby nie chciał kto z obywatelów, kupców, mieszczan i wszelkiego stanu ludzi podjąć się różnego przewożenia rzeczy, na stowiorstową odległość, do każdego mieysca, dokądby tylko z Kommissyi wysłać potrzeba było dla woysk, albo też z wyrażeniem mieysc, ktoby dokąd w szczególności na siebie przyjął. Życzący podjąć się takiego przewozu, zechcą przybywać do Kommissyi z pewnemi i dostatecznemi dla Skarbu załogami, na termina w niey do tego przeznaczone dla targow w dniach 19tym, 20 i 21szym, i dla przetargu w dniu 22gim marca roku teraźnieyszego.*

---

2. *Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majętności, Linkowcu w powiecie Upit, rozbiorem sprawy, między WW. Bobanami działowy, a z kredytorami Stanisława Bobana Sędz. konkursowy, trudniący się, zawiadamia interessowane strony, że dnia 17 idącego miesiąca i roku dekret oczewisty ostateczny promulgować będzie. Dat w Linkowcu 1823 lutego 10 dnia. Regent Podkomorsko Exdywizorskiego Sądu Jan Jasieński.*

Wolno drukować, Podkomorzy Kowieńskiego Powiatu. Ludwik Zawisza.